

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/31/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115217449
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5115217449.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, dieťa rodičov; matky: A. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, G., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou Annou Matejčíkovou, bytom F. XXXX/X, G., a otca: Z. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. X/XX/XX, G., právne zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária Škamla, s.r.o., so sídlom Makovického 15, Žilina, v zastúpení JUDr. Sabína Hodoňová, advokátka, so sídlom Q. K. XX, G., maloleté dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 30P/179/2015-179 zo dňa 06.04.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18C/25/2014-121 zo dňa 06.03.2015 v časti o výživnom tak, že otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého Q. zvýšeným výživným vo výške 100,- eur mesačne s účinnosťou od 01.01.2016 a vo výroku, ktorým rozhodol o povinnosti otca zaplatiť nedoplatok na výživnom vo výške 291,48 eur za obdobie od 01.01.2016 do 30.04.2016 v splátkach po 25,- eur mesačne spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok, ako aj vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

Vo zvyšku s a rozsudku okresného súdu n e d o t ý k a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18C/25/2014-121 zo dňa 06.03.2015 v časti o výživnom na maloletého Q. tak, že otca zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 100,- eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého počnúc dňom 01.01.2016. Zameškané výživné za obdobie od 01.01.2016 do 30.04.2016 vo výške 291,48 eur súd otcovi povolil splácať v mesačných splátkach po 25,- eur spolu s bežným výživným, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd návrh matky zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

O návrhu matky rozhodol súd podľa ustanovení § 28 ods. 2, § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine.

Na základe vykonaného dokazovania, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, vylúchom matky, otca a kolízneho opatrovníka dospel okresný súd k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného na maloletého Q. je dôvodný. Naposledy súd rozhodoval o výživnom v konaní o určení otcovstva rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 18C/25/2014-121 zo dňa 06.03.2015, ktorým určil, že Z. I. je otcom maloletého, ktorý bol zverený do starostlivosti matky. Otca zaviazal prispievať na výživu maloletého mesačne sumou 30 % zo životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa. V tom čase bol otec jediným spoločníkom v spoločnosti MAXIMUM s.r.o. a matka na materskej dovolenke. Okresný súd pri svojom rozhodovaní o zmene výživného porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného

tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase vydania rozhodnutia a porovnal u oboch rodičov navzájom možnosti, schopnosti a majetkové pomery, prihliadol k odôvodneným potrebám maloletého. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov. Súd skúmal skutočnosti odôvodňujúce zmenu pomerov a zistil, že matka je v súčasnej dobe na rodičovskej dovolenke. Poberá rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur mesačne a prídavok na dieťa vo výške 23,52 eur, býva spolu s maloletým a jej rodičmi v 3-izbovom byte. Nevlastní žiadny nehnuteľný majetok ani hnutel'ný majetok väčšej hodnoty. Inú vyživovaciú povinnosť nemá. Maloletý Q. má naďalej bežné výdavky v súvislosti so stravou, ošatením, zvýšené výdavky má s návštevou zubára. K zmene pomerov od posledného rozhodovania podľa okresného súdu došlo na strane otca, ktorý sa v marci 2015 stal jediným spoločníkom spoločnosti 3polis, s.r.o., a v septembri 2015 spoločníkom spoločnosti BEST PARTNERS EU, s.r.o., naďalej je jediným spoločníkom v spoločnosti MAXIMUM s.r.o., ktorej je zároveň zamestnancom, otcovi bola vyplatená čistá mzda za mesiac marec 2015 vo výške 9,37 eur a apríl až november 2015 vo výške 10,84 eur. Ďalej mal okresný súd za preukázané, že otec býva v rodinnom dome spolu s priateľkou a jej otcom, kde za bývanie platí mesačne 240,- eur. Spláca dva úvery mesačne vo výške 45,77 eur a 82,48 eur, ktoré bral v roku 2015 a podľa jeho vyjadrenia aj splátku úveru, ktorý pre neho zobrala jeho priateľka vo výške 70,- eur mesačne. Má bežné výdavky so stravou, ošatením. Svoju vyživovaciú povinnosť voči maloletému si otec plní vo výške 30 % zo životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa mesačne. Inak na výživu maloletého neprispieva a neprejavuje o neho žiadny záujem. Inú vyživovaciú povinnosť nemá. Keďže okresný súd mal preukázané, že došlo od posledného rozhodovania súdu k zmene pomerov na strane otca, vzhľadom k tomu, že sa stal spoločníkom v spoločnostiach 3polis s.r.o. a BEST PARTNERS EU, s.r.o., dospel k záveru, že je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu maloletého vyšším výživným a zvýšil výživné na sumu 100,- eur mesačne s účinnosťou od 01.01.2016 a takto určená výška výživného zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého Q.. Z daňového priznania spoločnosti MAXIMUM s.r.o. mal okresný súd preukázané, že dosiahla v roku 2015 zisk vo výške 15.635,91 eur, podľa vyjadrenia otca tieto prostriedky boli investované do spoločnosti Best Partners, s.r.o. Okresný súd zistil, že výdavky otca okrem stravy a ošatenia mesačne predstavujú 438,25 eur. Pokiaľ otec uvádzal, že prostriedky mu poskytuje rodina z Afriky, tieto tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal a podľa názoru okresného súdu sa jedná o účelové tvrdenia. Ďalej okresný súd poukázal na to, že spoločnosť 3polis, s.r.o., ktorej je jediným spoločníkom, zakupovala v decembri 2015 osobný automobil Suzuki SX4. Tento automobil, podľa vyjadrenia otca, používa V. B., ako zodpovedná osoba, ktorá vybavuje záležitosti týkajúce sa tejto spoločnosti, a ďalší hmotný majetok ako notebook, tlačiareň, kancelársky nábytok. Keďže otec začal v roku 2015 podnikat' aj prostredníctvom ďalších dvoch spoločností, pričom spoločnosť, prostredníctvom ktorej podnikal, dosahovala zisk, podľa vyjadrenia otca tento investoval do ďalšej novozaloženej spoločnosti, z tohto dôvodu súd zaviazal otca platiť zvýšené výživné a to od 01.01.2016. Otec spláca viacero úverov, na ktoré vynakladá finančné prostriedky, musí si zabezpečiť osobné potreby, bývanie, preto podľa názoru súdu musí mať finančné prostriedky na ich zabezpečenie. Otec nepreukázal, na aký účel vynakladal prostriedky, ktoré mal na svojom účte, keďže z výpisu z účtu I. O., a.s. súd zistil, že na účet otca boli vkladané a vyberané finančné prostriedky vyšších hodnôt, pričom k 31.12.2015 bol zostatok na účte 2.001,77 eur. Okresný súd poukázal aj na to, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť a podľa jeho názoru zo strany otca sa jedná skôr o neochotu platiť výživné, ako o nedostatok finančných prostriedkov. Na základe uvedených skutočností, je podľa okresného súdu v schopnostiach a možnostiach otca podieľať sa väčšou mierou na zabezpečovaní potrieb maloletého. Matka si plní svoju vyživovaciú povinnosť aj formou osobnej starostlivosti, pričom osobná starostlivosť o maloleté dieťa v útlom veku je náročnejšia a formou uspokojovania bytových potrieb maloletého. Časť odôvodnených potrieb maloletého matka uhrádza z rodinného prídavku, ktorý je maloletému vyplácaný vo výške 23,52 eur. Okresný súd poznamenal, že rodič je povinný plne rešpektovať vyživovaciú povinnosť a svoje výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené a rovnako je povinný využívať všetky svoje schopnosti a možnosti na zabezpečenie dostatočného príjmu na to, aby si mohol vyživovaciú povinnosť k dieťaťu plniť v čo najväčšom rozsahu. Vyživovacia povinnosť je prvoradá, a preto sú výživnému podriadené všetky ostatné výdaje rodičov. Je povinnosťou obidvoch rodičov venovať všetky sily k čo najoptimálnejšiemu zaisteniu výživy a ďalších potrieb svojho dieťaťa podľa svojich faktických schopností a možností v súlade s ustanovením § 62 Zákona o rodine. Každý rodič má v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb. Vo zvyšnej časti okresný súd návrh matky, v ktorom žiadala zvýšiť výživné na sumu 150,- eur mesačne od podania návrhu, vzhľadom na vykonané dokazovanie, zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania v súlade s ustanovením § 146 ods. 1 písm. a) O. s.

p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec z dôvodov podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d), f) O. s. p., pretože súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu tak vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odvolateľa k zmene pomerov nedošlo a súd i napriek tomu pôvodné rozhodnutie zo dňa 06.03.2015 zmenil. Na pôvodnom výživnom sa matka a otec dohodli a matka po uplynutí doby menej ako 3 mesiace požiadala o zvýšenie výživného a za túto dobu sa pomery na strane maloletého nezmenili. Podľa odvolateľa nemôže byť dôvodom na zmenu rozhodnutia o výživnom iba to, že súdu sa javí byť pôvodné výživné, na ktorom sa matka a otec dohodli, neprímerane nízke. Jedinou zmenou v porovnaní s posledným rozhodnutím je skutočnosť, že otec sa stal spoločníkom obchodnej spoločnosti BEST PARTNERS EU, s.r.o., ktorej výsledok hospodárenia za rok 2015 bol výrazne záporný, takže zmena pomerov odôvodňujúca zmenu rozhodnutia o výživnom v danej veci nenastala. Otec si je vedomý, že určené výživné je nízke, navrhol dohodu o zvýšení výživného do 50,- eur mesačne, nakoľko uhrádzanie vyššieho výživného nezodpovedá jeho schopnostiam a majetkovým pomerom a ani odôvodneným potrebám maloletého. Z tohto dôvodu žiada, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila matka tak, že súhlasí s prvostupňovým rozhodnutím. Uviedla, že nemala záujem podať voči rozhodnutiu súdu odvolanie, nakoľko nebola možnosť predložiť súdu potvrdenie o návšteve materskej škôlky, z ktorého by jednoznačne vyplývali odôvodnenosť návrhu na zmenu výšky výživného na sumu 150,- eur a tento nárok si bude uplatňovať novým podaním. Otec predložil súdu hospodárske výsledky troch spoločností, z ktorých v dvoch je jediným spoločníkom a v tretej má polovičný podiel. Predložil aj výpis z osobného účtu v I., a nevedel súdu vysvetliť veľké čiastky výberov a ani zostatok na účte k 31.12.2015 vo výške 2.001,- eur. Do všetkých spoločností otec vložil sumu 12.500,- eur. Ďalej vo vyjadrení uviedla, že otec na otázku súdu, či jeho matka ako dôchodkyňa má taký príjem, aby mu mohla pomáhať, neodpovedal. Poukázala na to, že v čase podania návrhu na určenie otcovstva bol otec študentom, v čase posledného rozhodovania bol otec jediným spoločníkom spoločnosti MAXIMUM, s.r.o. a daňové priznanie zo strany otca nebolo podané. Teraz je spoločníkom, príp. konateľom troch spoločností. I keď spoločnosti vykazujú stratu, matka poukazuje na skutočný majetok všetkých spoločností. Záverom poukázala na skutočnosť, že otec sa prezentoval výplatnými páskami v sume 10,- eur mesačne a napriek tomu disponuje osobnými účtami v I., a s. a G. O. U.. Počas pojednávania priznal, že okrem splátok spotrebných úverov platí svojej priateľke 240,- eur nájomné a na osobnú potrebu míňa 500,- eur mesačne a okrem toho dokázateľne navštívil minimálne 3 x zahraničie financované z osobného účtu. I napriek tomuto sa prezentuje ako nemajetný podnikateľ. Navrhovateľka uvedené považuje za viac ako výsmech. Otec má dostatok finančných prostriedkov, aby mohol platiť vyššie výživné na maloletého syna, ktorému plateniu sa otec všetkými spôsobmi snaží vyhnúť. Navrhovateľka doložila odvolaciemu súdu doklady, ktorými preukazuje, že otec začal platiť výživné v určenej výške, čo tiež svedčí o tom, že finančné prostriedky má a je schopný platiť vyššie výživné.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý navrhol odvolanie otca zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania - otec (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa ustanovenia § 202 O. s. p., preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 2 písm. a) O. s. p. a rozsudok okresného súdu ako vecne správny vo výroku, ktorým uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého Q. zvýšeným výživným vo výške 100,- eur mesačne a o zameškanom výživnom podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil. Výroku rozsudku, ktorým vo zvyšku okresný súd zamietol návrh matky na zvýšenie, sa odvolací súd nedotkol, pretože tento výrok nebol napadnutý odvolaním otca.

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Súd prvého stupňa vykonal všetky dôkazy významné pre rozhodnutie, v súlade s ustanovením § 132 O. s. p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo vrátane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd primárne uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia vyššie citovaného zákonného ustanovenia, keďže sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu a v podrobnostiach na jeho závery odkazuje. Krajský súd dodáva, že v prípade aplikácie ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p. nie je žiaduce, aby boli zopakované tie vecne správne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku okresného súdu, ako aj správne posúdenie, pretože práve za použitia ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p. je postačujúce, ak vo vzťahu k odvolacím dôvodom, v danom prípade otca, sa len na zvýraznenie vecnej správnosti rozsudku okresného súdu zdôraznia podstatné a rozhodné skutočnosti a okolnosti. Uvedený postup a záver krajského súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „....odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/2005, III. ÚS 264/2008, IV. ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

Odvolací súd dodáva, že zmenou pomerov v zmysle ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine sa rozumie výrazná zmena tých okolností na jednej alebo druhej strane, t.j. oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí ísť o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie o výživnom s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania súdu o návrhu na zmenu výživného. Je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku. Aj pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny o výživnom sa použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného. V danom prípade ide o ustanovenie § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 a ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorých vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti k deťom je zákonná povinnosť trvajúca do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia sú povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a dieťa má právo sa podieľať na životnej úrovni svojich rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Námietka otca ohľadne nemožnosti platenia vyššieho výživného z dôvodu vykazovania strát pri podnikaní je nedôvodná, nakoľko prvostupňový súd správne vyhodnotil, že otec podniká v rámci viacerých obchodných spoločností, v ktorých je aj konateľom. Aj zo samotného vyjadrenia otca je zrejmé, že i keď niektoré firmy vykazujú záporný hospodársky výsledok, sú založené takmer na rovnakej činnosti, zamestnáva minimálne jedného zamestnanca, ktorému poskytol a zakúpil v rámci podnikateľskej činnosti motorové vozidlo, slúžiace k podnikaniu. Navyše tieto obchodné spoločnosti boli založené v posledných dvoch rokoch, pričom do každej vložil sumu 12.500,- eur. V tomto kontexte treba uviesť, že pokiaľ otec je pracovne i majetkovo aktívny vo viacerých obchodných spoločnostiach, nemožno akceptovať tvrdenia otca o nemožnosti platiť výživné na maloleté dieťa vo výške 100,- eur mesačne. Uvedené výživné totiž pokrýva len náklady na nevyhnutné základné životné potreby maloletého dieťaťa. Okrem toho si otec musí byť vedomý tej skutočnosti, že vyživovacia povinnosť má prednostný charakter, a teda každé svoje rozhodnutie, aj v rámci podnikateľskej činnosti, musí otec zvažovať aj vo vzťahu k tejto svojej elementárnej právnej povinnosti, ktorou je v danom prípade vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu. Osobitne za situácie, pokiaľ sa otec na plnení vyživovacej povinnosti nepodieľa iným spôsobom ako finančným.

Výrok o trovách odvolacieho konania, ako aj prvostupňového konania sa opiera o ustanovenie § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa výsledku, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.